

***Feeling
the***

**Jan
Konrad
Dominik**

Void

**Berdyszak
Juściński
Lejman**

Wystawa *Feeling the Void* podejmuje refleksję nad pustką — pojęciem, które w filozofii i estetyce funkcjonuje nie tylko jako brak, lecz jako przestrzeń potencjalności i intensywności. W tym kontekście pustka nie oznacza nieobecności sensu, lecz medium, w którym formy, ślady i projekcje uzyskują obecność. To przestrzeń napięcia, w której materialność i niematerialność, cisza i intensywność, obecność i jej brak współistnieją, a widz staje się uczestnikiem procesu znaczeniowego.

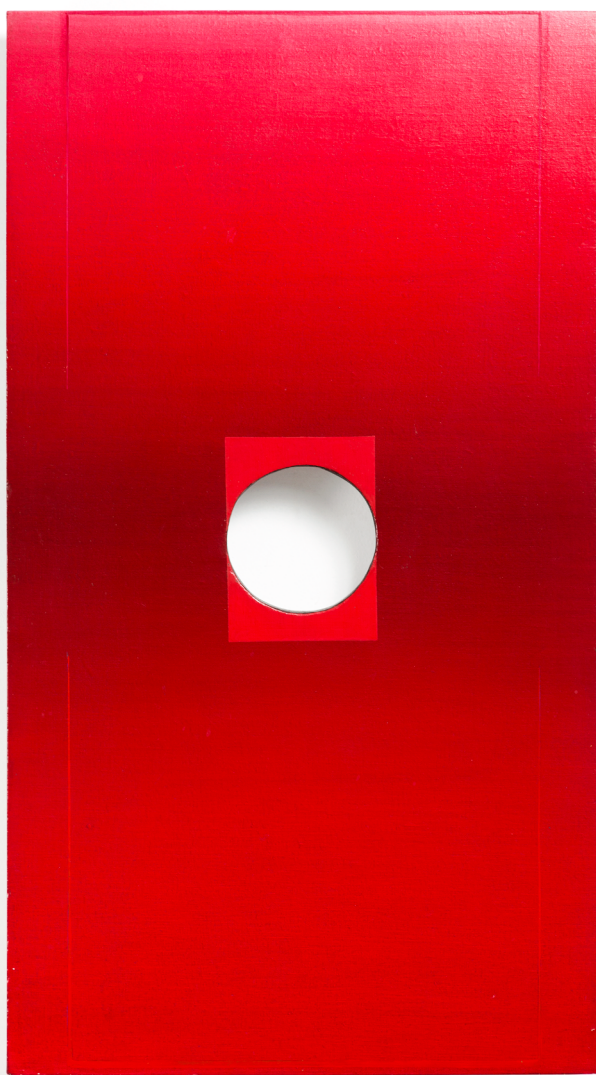
Tytuł wystawy — *Feeling the Void* — odwołuje się zarówno do zmysłowego, cielesnego doświadczenia przestrzeni (feeling), jak i do aktu widzenia i rozumienia (void). Ekspozycja sytuowana jest zatem pomiędzy odczuwaniem a widzeniem, pomiędzy intuicją a analizą.

To propozycja namysłu nad tym, w jaki sposób współczesna sztuka operuje przestrzenią jako aktywnym komponentem dzieła oraz jak negocjuje relacje pomiędzy tym, co obecne i tym, co wycofane, pomiędzy formą a jej zawieszeniem.

Wystawa prezentuje twórczość trzech artystów związanych z poznańskim środowiskiem akademickim, reprezentujących odmienne generacje i strategie artystyczne: Jana Berdyszaka, Dominika Lejmana oraz Konrada Juścińskiego. Ich praktyki różnią się formalnie i medialnie, jednak łączy je konsekwentne, wieloaspektowe badanie pojęcia pustki oraz relacji zachodzących pomiędzy przestrzenią, nieobecnością a obecnym w niej śladem, przedmiotem czy projekcją.

W ramach wystawy zestawione zostają realizacje wykonane w różnych mediach — od reliefu i obiektu przestrzennego, przez malarstwo i projekcję wideo, po efemeryczne instalacje site-specific. Dialog pomiędzy nimi buduje narrację otwartą i niejednoznaczną, opartą na napięciu, przenikaniu i subtelnych przesunięciach percepcyjnych.

Twórczość Jana Berdyszaka — jednego z najważniejszych polskich artystów drugiej połowy XX wieku — reprezentowana będzie przez wieloelementowe reliefs i struktury przestrzenno-obrazowe. Jego prace, zakorzenione w refleksji nad dualizmem obecności i nieobecności, materialności i braku, redefiniują pojęcie obrazu jako zamkniętej całości. W ujęciu Berdyszaka przestrzeń nie jest neutralnym tłem dla formy, lecz jej konstytutywnym elementem. Otwory, prześwity, wycięcia i rytmiczne podziały nie tyle naruszają integralność dzieła, ile ustanawiają pustkę jako jego pełnoprawne tworzywo. Artysta traktuje przestrzeń jako materię podlegającą modelowaniu, a zarazem jako obszar aktywnej relacji z widzem — wciągany w proces percepcyjnego dopełniania formy.

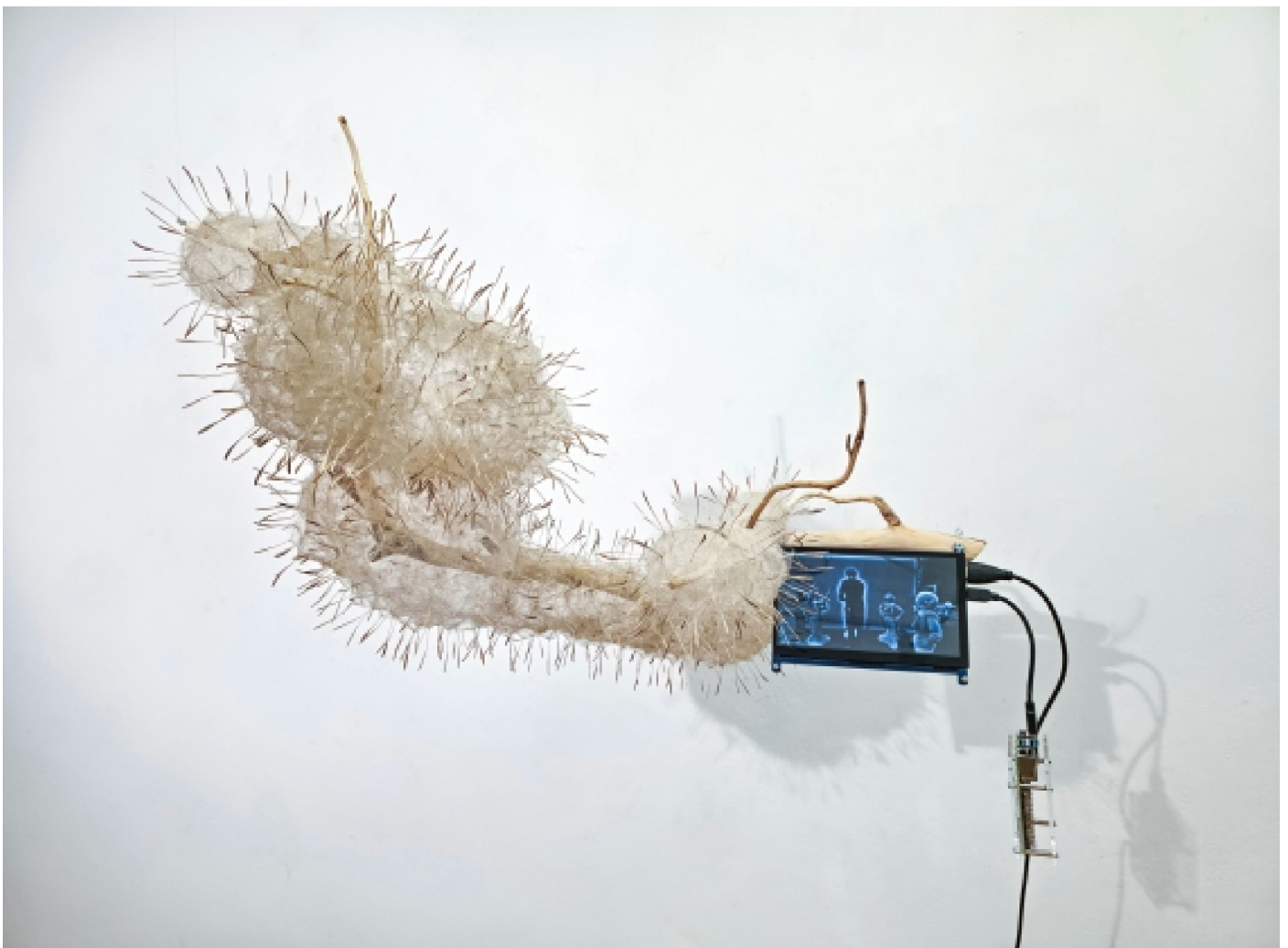

Relief XII, 1963

Dominik Lejman prezentuje charakterystyczne dla swojej praktyki videofreski — hybrydowe realizacje łączące malarstwo ściennie z projekcją ruchomego obrazu. W jego pracach czas zostaje wpisany w strukturę przestrzeni, a statyczna powierzchnia obrazu staje się polem subtelnych, pulsujących interwencji. Projekcja nie dominuje nad malarstwem, lecz współlistnieje z nim w delikatnym napięciu. Ruchomy obraz osadza się w pustce niczym efemeryczna obecność, która pojawia się i znika, nieustannie negocjując swoją materialność. Lejman bada granicę między tym, co trwałe i tym, co chwilowe, pomiędzy fizycznością ściany a niematerialnością światła.

Instalacje Konrada Juścińskiego dopełniają wystawę wymianem efemeryczności i zmysłowej subtelności. Artysta operuje światłem, cieniem, transparentnymi materiałami oraz minimalną ingerencją w architekturę przestrzeni. Jego realizacje nie narzucają się odbiorcy, lecz inicjują sytuacje percepcyjne, w których pustka ujawnia się jako stan przejściowy – kruchy, podatny na zmianę, ale zarazem intensywny i kontemplacyjny. Juściński traktuje przestrzeń jako dynamiczne pole relacji: pomiędzy obiektem a jego cieniem, światłem a jego zanikiem, gestem a jego śladem.

Zestawienie tych trzech postaw nie jest próbą budowania line-
arnej historii ani pokoleniowej narracji. To raczej propozycja
wspólnego pola refleksji, w którym różne języki artystycz-
ne spotykają się wokół zagadnienia potencjalności. Wystawa
stawia pytanie o to, w jaki sposób współczesna sztuka może
redefiniować doświadczenie przestrzeni – nie jako neutralnej
scenografii dla dzieł, lecz jako aktywnego medium znaczenia.

Feeling the Void zachęca widza do uważnego doświadczania.
Do wejścia w relację z tym, co subtelne, niemal niewidoczne,
a jednak intensywnie odczuwalne. W proponowanej narracji
obecność i pustka nie stanowią przeciwieństw – są współza-
leżnymi aspektami tego samego procesu percepcyjnego. To
właśnie w ich wzajemnym przenikaniu ujawnia się możliwość
nowego widzenia.

wernisaż:

27.03.2026

godz. 18:00

miejsce:

MOLSKI gallery

Aleja Wielkopolska 65A

60-603 Poznań

wystawa:

27.03.2026

– 07.05.2026